

Parasha: [Vayigash](#)

Vayigash - ויגש : "And came near"

Torah : Genesis 44:18-47:27

Haftarah : Ezeziel 37:15-28

Gospel : John 5:1-47

Thought for the Week

Paul sees the Jewish estrangement from Messiah as a necessary part of a sovereign, ordained plan whereby God intends to extend salvation to the entire world. In this regard, the Jewish estrangement from Messiah is not at all unlike the Joseph story. Paul concedes that Israel has stumbled (though not fallen), but even their stumbling was part of God's plan. Just as Joseph and his brothers were eventually reunited all Israel will be saved. All Israel will be saved; just as it is written, "The deliverer will come from Zion, he will remove ungodliness from Jacob." "This is my covenant with them, when I take away their sins." (Romans 11:26-27, quoting Isaiah 59:20-21)

Commentary

When Joseph revealed his identity to his bewildered brothers, he explained that his descent into Egypt had been ordained by God to "preserve life" and "to preserve a remnant." Joseph says, "God sent me before you to preserve life (*l'michayah* - למחיה)" (Genesis 45:5). The same Hebrew word (*l'michayah* - למחיה) is typically used in reference to the resurrection of the dead. Joseph goes on to state that, "God sent me before you to preserve for you a remnant in the earth, and to keep you alive by a great deliverance." (45:7)

Where Joseph is understood as foreshadowing the work of Messiah, a similar statement may be made. As with Joseph, Messiah was rejected by his brothers the Jewish people, but that rejection was ordained by God to accomplish a great deliverance.

Paul seems to read the Joseph story in this light as well. In Romans 11, he struggles with the difficult question of Israel's rejection of Yeshua. Though he does not directly invoke the Joseph analogy, he seems to allude to it. For example, he points out that Israel's rejection of Messiah has meant riches for the world. So too, the brother's rejection of Joseph resulted in riches for the famine-stricken world of Joseph's day. Similarly, Paul points out that Israel's eventual reconciliation with Messiah will be "life from the dead." So too, Joseph declared, "God sent me before you to preserve life."

For if their rejection is the reconciliation of the world, what will *their* acceptance be but life from the dead? (Romans 11:15)
I say then, they did not stumble so as to fall, did they? May it never be! But by their transgression salvation *has come* to the Gentiles, to make them jealous. Now if their transgression is riches for the world and their failure is riches for the Gentiles, how much more will their fulfilment be!
(Romans 11:11-12)

Parasha: [Vayigash](#)

Vayigash - ויגש: "En kwam nader"

Thora: Genesis 44:18-47:27

Haftara: Ezechiël 37:15-28

Evangelie: Johannes 5:1-47

Gedachte voor de Week

Paulus ziet de Joodse vervreemding van Messias als een noodzakelijk onderdeel van een soeverein, geordend plan, waarbij God het heil wil uitbreiden tot de hele wereld. In dit verband is de Joodse vervreemding van Messias helemaal niet in tegenstelling met het Joseph verhaal. Paulus geeft toe dat Israël is gestruikeld (hoewel niet gevallen), maar zelfs hun struikelen was een onderdeel van Gods plan. Net als Jozef en zijn broers uiteindelijk werden herenigd zal geheel Israël gered worden. Geheel Israël zal behouden worden, net zoals het geschreven is, "De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal de goddeloosheden van Jacob verwijderen." "Dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem." (Rom. 11:26-27, Jes. 59:20-21 citerend)

Commentaar

Toen Jozef zijn identiteit aan zijn verbijsterde broers onthulde, legde hij uit dat zijn afdaling naar Egypte door God was beschikt om "het leven te behouden" en "een overblijfsel te behouden."

Joseph zegt: "God zond mij vóór u om het leven te behouden (*l'michayah* - למחיה)" (Genesis 45:5). Hetzelfde Hebreeuwse woord (*l'michayah* - למחיה) wordt meestal gebruikt in verband met de opstanding van de doden. Joseph voegt hieraan toe dat "God zond mij vóór u om voor u een overblijfsel op aarde te bewaren, en om u in leven te houden door een grote verlossing." (45:7)

Waar Joseph wordt opgevat als een voorafschaduw van het werk van de Messias, kan een soortgelijke verklaring worden afgelegd. Zoals bij Jozef, was Messias door zijn broers het Joodse volk verworpen, maar deze afwijzing werd door God beschikt om een grote verlossing te bereiken.

Paulus lijkt het Joseph verhaal ook in dit licht te lezen. In Romeinen 11, worstelt hij met de moeilijke kwestie van de afwijzing van Yeshua door Israël. Hoewel hij zich niet rechtstreeks beroept op de Joseph analogie, lijkt hij er naar te verwijzen. Hij wijst er bijvoorbeeld op dat de afwijzing van de Messias door Israël rijkdom voor de wereld betekende. Zo ook, resulteerde de afwijzing van de broers van Joseph in rijkdom voor de door hongersnood geteisterde wereld ten tijde van Jozef. Ook Paulus wijst erop dat de uiteindelijke verzoening van Israël met Messias "leven uit de doden" zal zijn. Zo verklaarde ook Joseph: "God zond mij vóór u om het leven te behouden."

Want als hun verwerping de verzoening van de wereld is, wat zal *hun* aanvaarding dan zijn enkel leven uit de doden? (Rom. 11:15)
Ik zeg dan, zij struikelden niet zo om te vallen, hebben zij? Het weze nooit! Maar door hun overtreding is redding tot de heidenen gekomen, om ze jaloers te maken. Als nu hun overtreding rijkdom voor de wereld is en hun falen rijkdom voor de heidenen is, hoeveel te meer zal hun beantwoorden zijn!
(Rom. 11:11-12)

However, Paul does not suppose that all Israel must wait until the culmination of the age before entering into Messiah. He maintains that just as the LORD has always preserved a remnant of faithful in the past, so too in Paul's day a remnant was preserved.

Joseph says, "God sent me before you to preserve for you a *remnant* in the earth, and to keep you alive by a great deliverance."

(Genesis 45:7)

Paul says, "In the same way then, there has also come to be at the present time a *remnant* according to God's gracious choice." (Romans 11:5)

Paulus veronderstelt echter niet dat heel Israël moet wachten tot het hoogtepunt in de tijd om tot de Messias in te gaan. Hij beweert dat net als de HEERE in het verleden altijd een overblijfsel van gelovigen heeft behouden, zo was ook in de dagen van Paulus een overblijfsel bewaard gebleven.

Joseph zegt: "God zond mij vóór u om voor u een *overblijfsel* op de aarde te bewaren, en om u in leven te houden door een grote verlossing."

(Genesis 45:7)

Paulus zegt: "Op dezelfde manier dus, moet er ook in de huidige tijd een *overblijfsel* gaan komen naar de genadige keuze van God." (Romeinen 11:5)